

Directiva 2011/93 a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68/JAI

<p>Directiva 2011/93 a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68/JAI</p>	<p>Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Codului penal</p>
<p>Articolul 1 Obiectul</p> <p>Prezenta directivă instituie norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în ceea ce privește abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor, pornografia infantilă și ademenirea copiilor în scopuri sexuale. Directiva introduce, de asemenea, dispoziții care să asigure o mai bună prevenire a săvârșirii infracțiunilor respective și o mai bună protecție a victimelor acestora.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 2 Definiții</p> <p>În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:</p> <p>(a) „copil” înseamnă orice persoană cu vârsta mai mică de 18 ani;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(b) „vârsta consimțământului sexual” înseamnă vârsta sub care este interzisă, în conformitate cu legislația</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>națională, practicarea activităților sexuale cu un copil;</p>	<p>(c) „pornografie infantilă” înseamnă:</p> <p>(i) orice material care prezintă vizual un copil care este implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat;</p> <p>(ii) orice reprezentare a organelor genitale ale unui copil în principal cu scop sexual;</p> <p>(iii) orice material care prezintă vizual orice persoană care pare a fi un copil implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice reprezentare a organelor sexuale ale unei persoane care pare a fi un copil, în principal cu scop sexual; sau</p> <p>(iv) imagini realiste ale unui copil implicat într-un comportament sexual explicit sau imagini realiste ale organelor sexuale ale unui copil, în principal cu scop sexual;</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>(...)</p> <p>12. Alin. (4) al articolului 374 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>”(4) Prin materiale pornografice cu minori se înțelege orice material care prezintă un minor ori o persoană majoră drept un minor, având un comportament sexual explicit sau care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament, precum și orice reprezentare a organelor genitale ale unui copil cu scop sexual.”</p>
<p>(d) „prostituție infantilă” înseamnă folosirea unui copil pentru activități sexuale în condițiile în care se acordă sau se promit bani sau orice altă formă de remunerare sau foloase, în schimbul implicării copilului în activități sexuale, indiferent dacă plata, promisiunea sau foloasele se acordă copilului sau unui terț;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>	
<p>(e) „spectacol pornografic” înseamnă expunerea în direct adresată <i>unui public</i>, inclusiv prin tehnologia informațiilor și comunicațiilor:</p> <p>(i) a unui copil implicat într-un comportament</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>	

<p>sexual explicit, real sau simulat; ori</p> <p>(ii) a organelor genitale ale unui copil în principal cu scop sexual;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(f) „persoană juridică” înseamnă o entitate care are personalitate juridică, în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau organismelor publice în exercitarea prerogativelor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.</p> <p><i>Articolul 3</i></p> <p>Infrațiuni referitoare la abuzul sexual</p> <p>(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(6) sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.</p> <p>(2) Determinarea, cu scop sexual, a unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să asiste la activități sexuale, chiar și fără a fi obligat să participe, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.</p> <p>(3) Determinarea, cu scop sexual, a unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să asiste la un abuz sexual, chiar și fără a fi obligat să participe, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.</p> <p>(4) Practicarea unor activități sexuale cu un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p> <p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p> <p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p> <p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>(5) Practicarea unor activități sexuale cu un copil, atunci când:</p> <p>(i) se abuzează de o poziție recunoscută de încredere, autoritate sau influență asupra copilului, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin trei ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă;</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...) </p> <p>7. Alineatele (3)-(4) ale articolului 220 se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Fapta prevăzută în alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. <p>(4) Fapta prevăzută în alin. (1) - (2) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.”
<p>(ii) se abuzează de situația deosebit de vulnerabilă a</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și</p>

<p>unui copil, în principal ca urmare a unui handicap psihic sau fizic sau ca urmare a unei situații de dependență, este posibilă de aplicarea unei pedepse închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin trei ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă; sau</p>	<p>se completează după cum urmează: (...)</p> <p>7. Alineatele (3)-(4) ale articolului 220 se modifică și vor avea următorul cuprins: „(3) Fapta prevăzută în alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă: a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. (...)”</p>
<p>(iii) se recurge la constrângere, forță sau amenințări, este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin zece ani , dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.</p>	<p>Art. 1. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>5. Litera c) a alineatului (3) al articolului 218 se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;”</p> <p>6. Litera c) a alineatului (2) al articolului 219 se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;”</p>

<p>(6) Constrângerea, forțarea sau amenințarea unui copil în scopul practicării unor activități sexuale cu un terț este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin zece ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 4 <i>Infrațiuni referitoare la exploatarea sexuală</i> (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(7) sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Incitarea sau recrutarea unui copil în scopul participării la spectacole pornografice sau obținerea de foloase sau exploatarea unui copil în orice alt fel în acest scop este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin doi ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...) 10. La articolul 374, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și alin.(1²), cu următorul cuprins: „(1¹) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepsește și îndemnarea sau recrutarea unui minor în scopul participării lui în cadrul unui spectacol pornografic, obținerea de foloase de pe urma unui astfel de spectacol în cadrul căruia participă minorii sau exploatarea unui minor în orice alt fel pentru realizarea de spectacole pornografice.” (...)</p>
<p>3) Constrângerea sau forțarea unui copil să participe la spectacole pornografice sau amenințarea unui copil în acest scop este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...)</p>

<p>respectivă</p>	<p>5. Litera c) a alineatului (3) al articolului 218 se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;”</p> <p>6. Litera c) a alineatului (2) al articolului 219 se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;”</p>
<p>4) Vizionarea cu bună știință de spectacole pornografice care implică participarea unui copil este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin un an, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...)</p> <p>10. La articolul 374, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și alin.(1²), cu următorul cuprins: ”(...) (1²) Vizionarea de spectacole pornografice în cadrul căroră participă minori se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.”</p>
<p>(5) Determinarea sau recrutarea unui copil în scopul participării la prostituția infantilă sau obținerea de foloase sau exploatarea în alt fel a unui copil în astfel de scopuri este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>6) Constrângerea sau forțarea unui copil să practice prostituția infantilă sau amenințarea unui copil în astfel de scopuri este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>închisoarea cu maximum de cel puțin zece ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.</p>	
<p>(7) Practicarea unor activități sexuale cu un copil, recurgându-se la prostituția infantilă, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin doi ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.</p>	<p>Art. 1. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...) 3. După articolul 216, se introduce un nou articol, art. 216¹, cu următorul cuprins: „Art. 216¹. Folosirea prostituției infantile întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”</p>
<p>Articolul 5 <i>Infracțiuni referitoare la pornografia infantilă</i></p> <p>(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(6), atunci când sunt săvârșite fără drept, sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.</p> <p>(2) Achiziționarea sau deținerea de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Achiziționarea sau deținerea de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.</p>	<p>Art. 1. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...) 9. Alineatul (1) al articolului 374 se modifică și va avea următorul cuprins:</p>

	<p>„(1) Producerea, deținerea, procurarea, stocarea, expunerea, promovarea, distribuirea, precum și punerea la dispoziție, în orice mod, de materiale pornografice cu minori se pedepesc cu închisoarea de la un an la 5 ani.”</p>
(3) <i>Obținerea cu bună știință, prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, a accesului la pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) <i>Distribuirea, diseminarea sau transmiterea de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(5) <i>Oferirea, furnizarea sau punerea la dispoziție de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(6) <i>Producerea de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin trei ani.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(7) <i>Statele membre decid dacă dispozițiile prezentului articol se aplică cazurilor care implică pornografie infantilă, astfel cum sunt menționate la articolul 2 litera (c) punctul (iii), în care o persoană care pare a fi un copil are în realitate 18 ani sau mai mult la data reprezentării sale pe materialele respective.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(8) <i>Statele membre decid dacă dispozițiile alineatelor (2) și (6) din prezentul articol se aplică cazurilor în care s-a stabilit că materialul pornografic, astfel cum este menționat la articolul 2 litera (c) punctul</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.

<p>(iv), este produs și deținut de producător exclusiv pentru uzul său privat, în măsura în care nu s-a utilizat material pornografic, astfel cum este menționat la articolul 2 litera (c) punctele (i), (ii) și (iii), în scopul producerii sale și cu condiția ca fapta să nu implice riscul diseminării materialului.</p>	
<p>Articolul 6 <i>Ademenirea copiilor în scopuri sexuale</i></p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarea faptă săvârșită cu intenție este pasibilă de aplicarea unei pedepse:</p> <p>propunerea, efectuată prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, de către un adult în vederea întâlnirii unui copil care nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual cu scopul de a săvârși oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (6), atunci când propunerea a fost urmată de fapte concrete de stabilire a unei astfel de întâlniri, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pedepsită tentativa efectuată prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor de a comite infracțiunile prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) de către un adult care ademenește un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să furnizeze pornografie infantilă în care este reprezentat acel copil.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 7 <i>Instigare, complicitatea și tentativa</i></p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că <i>instigarea și complicitatea</i> la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3 - 6 sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.</p>	
<p>(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea <i>tentativei</i> de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 4 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) și la articolul 5 alineatele (4), (5) și (6).</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...) </p> <p>4. Articolul 217 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 217. Sancționarea tentativei Tentativa la infracțiunile prevăzute în art. 209 – 211, art. 213 alin. (2), art. 216 și art. 216¹ se pedepsește.”</p> <p>8. La articolul 220, după alineatul 5 se introduce un nou alineat, alin.(5), având următorul cuprins: „(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (4) se pedepsește.”</p>
<p>Articolul 8 Activități sexuale reciproc consimțite</p> <p>(1) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 3 alineatele (2) și (4) se aplică activităților sexuale reciproc consimțite dintre persoane apropiate ca vârstă și ca nivel psihologic și fizic de dezvoltare sau maturitate, în măsura în care faptele nu au implicat niciun abuz.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 4 alineatul (4) se aplică unui spectacol pornografic desfășurat în contextul unor relații consimțite, atunci când copilul a ajuns la vârsta</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>consimțământului sexual, sau între persoane apropiate ca vârstă și ca nivel psihologic și fizic de dezvoltare sau maturitate, în măsura în care faptele nu au implicat niciun abuz sau exploatare și nu se acordă bani și nicio altă formă de remunerare sau foloase în schimbul spectacolului pornografic.</p>	
<p>(3) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 5 alineatele (2) și (6) se aplică producerii, achiziționării sau deținerii de materiale în care sunt înfățișați copii care au ajuns la vârsta consimțământului sexual, în situația în care materialele respective sunt produse și deținute cu consimțământul copiilor respectivi și numai pentru uzul privat al persoanelor implicate, în măsura în care faptele nu au implicat nicio formă de abuz.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Articolul 9</i> <i>Circumstanțe agravante</i></p> <p>În măsura în care circumstanțele următoare nu fac deja parte din elementele constitutive ale infracțiunilor menționate la articolele 3-7, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe pot fi considerate agravante, în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul intern, în legătură cu infracțiunile relevante menționate la articolele 3-7:</p> <p>(a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unui copil aflat într-o situație de vădită vulnerabilitate, de exemplu, un copil cu un handicap psihic sau fizic, într-o situație de dependență sau într-o stare de incapacitate fizică sau psihică;</p> <p>(b) infracțiunea a fost săvârșită de către un membru</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

al familiei copilului, de către o persoană care coabitează cu copilul sau de către o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra copilului;

Art. I.

Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:
(...)

2. Alineatul (2) al articolului 211 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pedepsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când fapta a fost săvârșită:

- a) în condițiile art. 210 alin. (1);
- b) de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) de un membru de familie;
- e) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul, ori de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului.”

8. La art. 216 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

(2) Dacă fapta este săvârșită față de o victimă a traficului de minori, de către un membru de familie, de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul, sau de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.”

11. Litera c) a alineatului (3) al articolului 218 se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) victima este un minor;

12. Litera c) a alineatului (3) al articolului 219 se modifică și va avea următorul cuprins:
„c) victima este un minor.”

13. Alineatele (2)-(4) ale articolului 220 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) - (2) se sancționează cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) minorul este membru de familie;
b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;
c) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 13 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

a) minorul este membru de familie;
b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;
c) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.”

15. Literele a) și b) ale alineatului (2) al articolului 221 se modifică și vor avea următorul cuprins:
„a) minorul este membru de familie;

	<p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;”</p> <p>29. La articolul 374, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin.(3'), cu următorul cuprins:</p> <p>„(3') Dacă faptele prevăzute la alin. (1)-(2') au fost săvârșite în următoarele circumstanțe, limitele pedepselor se majorează cu o treime:</p> <p>a) de către un membru de familie;</p> <p>b) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul sau de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului.”</p>
(c) infracțiunea a fost săvârșită de mai multe persoane acționând împreună;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(d) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate ;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(e) infractorul a fost condamnat în trecut pentru infracțiuni de aceeași natură;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(f) infractorul a pus în pericol viața copilului în mod intenționat sau din culpă;	<p>Art. I.</p> <p>Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>(...)</p> <p>2. Alineatul (2) al articolului 211 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și</p>

interzicerea exercitării unor drepturi atunci când fapta a fost săvârșită:

- a) în condițiile art. 210 alin. (1);
- b) de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) de un membru de familie;
- e) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul, ori de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului.”

(...)

7. Alineatele (3)-(4) ale articolului 220 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Fapta prevăzută în alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

- a) minorul este membru de familie;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1) - (2) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

	<p>a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.”</p> <p>(...)</p> <p>11. La articolul 374, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin.(3'), cu următorul cuprins: „(3') Dacă faptele prevăzute la alin. (1)-(2) au fost săvârșite în următoarele circumstanțe, limitele pedepselor se majorează cu o treime: a) de către un membru de familie; b) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul sau de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului.”</p>
<p>(g) infracțiunea a fost săvârșită prin recurgerea la violențe grave sau a cauzat vătămarea gravă a copilului.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Articolul 10</i> <i>Decăderea din drepturi ca urmare a unei condamnări</i> (1) Pentru a evita riscul recidivei, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unei persoane fizice care a fost condamnată pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 i se poate interzice, cu caracter temporar sau permanent,</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>să desfășoare cel puțin activități profesionale care presupun contactul direct și periodic cu copiii.</p> <p>(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când recrutează o persoană pentru activități profesionale sau activități organizate de voluntariat care implică contactul direct și periodic cu copii, angajatorii au dreptul să solicite informații, în conformitate cu legislația națională, prin orice modalitate adecvată, precum accesul la cerere sau prin intermediul persoanei în cauză, cu privire la existența unor condamnări penale pentru infracțiunile menționate la articolele 3-7, înscrise în cazierul judiciar, sau cu privire la orice decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea de activități care implică contactul direct și periodic cu copii care decurg din respectivele condamnări penale .</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, informațiile privind existența unor condamnări penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 sau a unor decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea de activități care implică contacte directe și periodice cu copii ce sunt o consecință a respectivelor condamnări penale, sunt transmise în conformitate cu procedurile prevăzute în Decizia-cadru a Consiliului 2009/315/JAI din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre atunci când sunt solicitate în temeiul articolului 6 din decizia-cadru respectivă cu acordul persoanei în cauză.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Articolul 11</i> <i>Punerea sub sechestru și confiscarea</i></p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a pune sub sechestru și de a confisca mijloacele și produsele obținute în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5.</p>	
<p><i>Articolul 12</i> <i>Răspunderea persoanelor juridice</i></p> <p>(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot răspunde penal pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7, care au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând fie în nume propriu, fie ca parte a unui organ al persoanei juridice, având o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul:</p> <p>(a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice;</p> <p>(b) unei prerogative de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau</p> <p>(c) unei prerogative de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi angajată răspunderea unei persoane juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în beneficiul acelei persoane juridice, de către o persoană aflată sub autoritatea sa.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>alineatelor (1) și (2) nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile prevăzute menționate la articolele 3-7.</p>	
<p>Articolul 13 <i>Sancțiuni în cazul persoanelor juridice</i></p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 12 alineatul (1) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau administrative și pot să includă alte sancțiuni, precum:</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(a) decăderea din dreptul de a primi beneficii publice sau ajutor public;</p>	
<p>(b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(c) punerea sub supraveghere judiciară;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(d) lichidarea judiciară; sau</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 12 alineatul (2) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni sau măsuri eficiente, proporționale și disuasive.</p> <p>Articolul 14 <i>Neînceperea urmării penale sau neaplicarea de sancțiuni victimei</i></p> <p>Statele membre, în conformitate cu principiile de bază</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>ale sistemelor lor de drept, iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a nu urmări penal sau de a nu impune sancțiuni copiilor victime ale abuzului sexual și exploatării sexuale, pentru implicarea lor în activități infracționale pe care au fost obligați să le săvârșească ca o consecință directă a faptului că au făcut obiectul oricăreia dintre faptele menționate la articolul 4 alineatele (2), (3), (5) și (6), precum și la articolul 5 alineatul (6).</p>	
<p><i>Articolul 15</i> <i>Cercetarea și urmărirea penală</i></p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3-7 nu este condiționată de depunerea unei plângeri sau de formularea unei acuzații de către victimă sau de reprezentantul acesteia și că procedurile penale pot continua chiar dacă persoana în cauză și-a retras declarațiile.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3, articolul 4 alineatele (2), (3) (5), (6) și (7), precum și a oricăror infracțiuni grave menționate la articolul 5 alineatul (6), în cazul în care s-a utilizat pornografie infantilă astfel cum este definită la articolul 2 litera (c) punctele (i) și (ii), pentru o perioadă de timp suficientă după ce victima a împlinit vârsta majoratului, perioadă care este proporțională cu gravitatea infracțiunii în cauză.</p>	<p>Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>1. Alineatul 4 al articolului 154 se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) În cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, a celor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile, precum și a infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a</p>

	decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.”
<p>(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3 - 7 au acces la instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate pentru cazurile de criminalitate organizată sau pentru alte infracțiuni grave.</p> <p>(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite unităților sau serviciilor responsabile de cercetarea penală să încerce identificarea victimelor infracțiunilor menționate la articolele 3-7, în special prin analizarea materialelor de pornografie infantilă, ca de exemplu a fotografiilor și înregistrărilor audio-video transmise sau puse la dispoziție prin intermediul tehnologiei informației și comunicațiilor.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
<p><i>Articolul 16</i></p> <p><i>Raportarea suspiciunii privind abuzul sexual asupra copiilor sau exploatarea sexuală a copiilor</i></p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că normele de confidențialitate impuse de dreptul intern în cazul anumitor categorii profesionale a căror sarcină principală o reprezintă activitățile cu copii nu constituie un obstacol în ceea ce privește posibilitatea ca aceste persoane să raporteze serviciilor responsabile cu protecția copiilor orice situație în care au motive întemeiate să creadă că un copil este victima oricăreia dintre infracțiunile</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.

<p>menționate la articolele 3-7.</p> <p>(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană care are cunoștință sau care suspectează, cu bună credință, săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, să raporteze aceste fapte serviciilor competente.</p>	
<p><i>Articolul 17</i></p> <p><i>Competența și coordonarea urmării penale</i></p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3-7 atunci când:</p> <p>(a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul lor; ori</p> <p>(b) autorul infracțiunii este unul din resortisanții lor.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența în privința unei infracțiuni menționate la articolele 3-7, care a fost săvârșită în afara teritoriului său, inter alia în cazul în care:</p> <p>(a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții săi sau împotriva unei persoane care își are reședința obișnuită pe teritoriul său;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(b) infracțiunea a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul său; sau</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(c) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Statele membre se asigură că competența acestora include situațiile în care o infracțiune menționată la articolele 5 și 6 și, în măsura în care este</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>relevant, la articolele 3 și 7, este săvârșită prin mijloace ale tehnologiei informației și comunicațiilor accesate de pe teritoriul lor, indiferent dacă acestea se află sau nu pe teritoriul lor.</p>	
<p>(4) Pentru urmărirea penală a oricărei infracțiuni menționate la articolul 3 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 4 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) și la articolul 5 alineatul (6), săvârșite în afara teritoriului statului membru în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că competența sa nu este subordonată condiției ca faptele să fie considerate infracțiune în locul în care au fost săvârșite.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(5) Pentru urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, care au fost săvârșite în afara teritoriului statului membru în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că propria sa competență nu este subordonată condiției ca urmărirea penală să poată fi începută numai în urma unei plângeri depuse de victimă la locul în care a fost săvârșită infracțiunea sau în urma unui denunț din partea statului locului în care a fost săvârșită infracțiunea.</p> <p>Articolul 18</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Dispoziții generale privind asistența, sprijinul și măsurile de protecție pentru copiii victime</i></p> <p>(1) Copiilor victime ale infracțiunilor menționate la articolele 3-7 li se acordă asistență, sprijin și protecție,</p>	

<p>în conformitate cu articolele 19 și 20, avându-se în vedere interesul superior al copilului.</p>	
<p>(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se oferi asistență și sprijin copilului de îndată ce autoritățile competente au motive întemeiate să creadă că este posibil ca acesta să fi fost victima unei infracțiuni menționate la articolele 3-7.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Statele membre se asigură că, atunci când există incertitudine cu privire la vârsta unei persoane care a fost victima unei infracțiuni menționate la articolele 3-7 și atunci când există motive pentru a crede că persoana este copil, se prezumă că persoana respectivă este copil pentru a primi acces imediat la asistență, sprijin și protecție în conformitate cu articolele 19 și 20.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 19 Asistență și sprijin acordate victimelor (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se acordă asistență și sprijin victimelor înainte de procedurile penale, pe parcursul acestora și pentru o perioadă de timp corespunzătoare după încheierea lor, pentru a le permite să își exercite drepturile prevăzute în Decizia-cadru 2001/220/JAI, precum și în prezenta directivă. Statele membre adoptă, în special, măsurile necesare asigurării protecției pentru acei copii care raportează cazuri de abuzuri care au loc în cadrul familiilor lor.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că asistența și sprijinul acordate copiilor victime nu sunt condiționate de dorința victimei de a coopera pe parcursul cercetărilor penale, al urmării penale sau în faza de judecată.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>asigura că acțiunile specifice întreprinse în vederea acordării de asistență și de sprijin copiilor victime, pentru a beneficia de drepturile prevăzute în prezenta directivă, se întreprind în urma unei evaluări individuale a situației specifice a fiecărui copil victimă, ținându-se seama de opiniile, nevoile și preocupările copilului.</p>	
<p>(4) Copiii victime ale oricăroră dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 sunt considerați victime deosebit de vulnerabile în temeiul articolului 2 alineatul (2), al articolului 8 alineatul (4) și al articolului 14 alineatul (1) din Decizia-cadru 2001/220/JAI.RO 17.12.2011 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/11</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(5) Statele membre adoptă, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, măsuri pentru a oferi asistență și sprijin familiei copilului victimă pentru a beneficia de drepturile prevăzute în prezenta directivă, în situația în care familia se află pe teritoriul unui stat membru. În special, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, statele membre aplică dispozițiile articolului 4 din Decizia-cadru 2001/220/JAI cu privire la familia copilului victimă în cauză.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Articolul 20</i></p> <p><i>Protejarea copiilor victime în cadrul cercetării penale și al procedurilor penale</i></p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetării penale și al procedurilor penale, în funcție de rolul victimelor în sistemul de justiție relevant, autoritățile competente numesc un</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>reprezentant special pentru copilul victimă, în cazul în care, în temeiul dreptului național, titularii răspunderii părințești nu pot să reprezinte copilul ca urmare a unui conflict de interese între aceștia și copilul victimă sau atunci când copilul este neînsoțit sau separat de familie.</p>	
<p>(2) Statele membre se asigură că copiii victime au acces imediat la consiliere juridică și, în funcție de rolul victimelor în sistemul de justiție relevant, la reprezentare juridică, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri. Consilierea juridică și reprezentarea judiciară sunt gratuite în cazul în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Fără a se aduce atingere dreptului la apărare, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetărilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7:</p> <p>(a) audierile copilului victimă au loc fără întârzieri nejustificate, după ce autoritățile competente au fost sesizate cu privire la faptele respective;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(b) audierile copilului victimă se desfășoară, atunci când este necesar, în spații special amenajate sau adaptate în acest scop;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(c) audierile copilului victimă sunt efectuate de către sau cu ajutorul unor specialiști care au beneficiat de o formare profesională în acest scop;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>(d) în măsura posibilului și dacă este cazul, toate audierile copilului victimă sunt efectuate de aceleași persoane;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(e) numărul audierilor este cât mai redus posibil, iar audierile au loc numai atunci când sunt strict necesare</p>	<p>Art. II. Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală</p>

<p>pentru derularea cercetărilor penale și a procedurilor penale;</p>	<p>se modifică după cum urmează:</p> <p>(...)</p> <p>2. Alineatele (1) și (2) ale articolului 308 se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Atunci când există riscul ca persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente sau un martor să nu mai poată fi audiat în cursul judecății, procurorul poate sesiza judecătorul de drepturi și libertăți în vederea audierii anticipate a acestuia.</p> <p>(2) Judecătorul de drepturi și libertăți, dacă apreciază cererea întemeiată, stabilește de îndată data și locul audierii, dispunându-se citarea părților și subiecților procesuali principali. Când audierea are loc la sediul instanței, aceasta se desfășoară în camera de consiliu.”</p> <p>3. La articolul 308, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin.(4), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) Dispozițiile alin. (1) – (3) se aplică în mod corespunzător cu privire la audierea minorului martor sau parte civilă, precum și cu privire la audierea persoanei vătămate, dacă, în raport cu persoana acestora sau cu natura cauzei, procurorul apreciază că evitarea audierii repetate pe parcursul procesului este în interesul lor.”</p>
<p>(f) copilul victimă poate fi însoțit de reprezentantul său legal sau, după caz, de un adult desemnat de copil, cu excepția cazului în care s-a adoptat o decizie contrară motivată cu privire la persoana respectivă.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cursul cercetărilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, toate audierile unui <u>copil victimă</u> sau, după caz, ale copilului</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>care este martor pot fi înregistrate prin mijloace audiovizuale și că aceste audieri înregistrate pot fi acceptate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor penale în instanță, în conformitate cu normele lor de drept intern.</p>	
<p>(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că în cadrul procedurilor penale în instanță se poate dispune privind oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 ca:</p> <p>(a) ședința de judecată să nu fie publică;</p> <p>(b) copilul victimă să fie audiat în instanță fără a fi prezent, în special prin folosirea tehnologiilor de comunicații adecvate.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(6) Statele membre iau măsurile necesare, dacă acestea sunt în interesul copiilor victime și ținând seama de alte interese fundamentale, în vederea protejării vieții private, a identității și a imaginii acestora, precum și pentru a împiedica diseminarea publică a oricăror informații care ar putea duce la identificarea copiilor victime.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 21</p> <p><i>Măsuri împotriva promovării oportunităților de săvârșire a abuzurilor și a turismului sexual cu implicarea copiilor</i></p> <p>Statele membre iau măsuri adecvate pentru a împiedica sau interzice:</p> <p>(a) diseminarea materialelor care promovează oportunități de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-6; și</p> <p>(b) organizarea pentru alte persoane, în scopuri comerciale sau nu, a unor călătorii în vederea săvârșirii</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-5. <i>Articolul 22</i></p> <p><i>Programe sau măsuri de intervenție preventivă</i></p> <p>Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care se tem că ar putea săvârși una dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 pot avea acces, dacă este cazul, la măsuri sau programe de intervenție eficiente, menite să evalueze și să prevină riscul săvârșirii respectivelor infracțiuni.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Articolul 23</i></p> <p><i>Prevenirea</i></p> <p>(1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare, precum educarea și formarea profesională, pentru a descuraja și a reduce cererea care favorizează toate formele de exploatare sexuală a copiilor.</p> <p>(2) Statele membre desfășoară acțiuni corespunzătoare, inclusiv prin intermediul internetului, de exemplu campanii de informare și de sensibilizare, programe de cercetare și de educare, dacă este cazul în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile și cu alte părți interesate, menite să sensibilizeze publicul larg și să reducă riscul ca copiii să devină victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale.</p> <p>(3) Statele membre promovează activități periodice de formare a funcționarilor publici care sunt susceptibili de a intra în contact cu copii care sunt victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale, inclusiv a ofițerilor de poliție din prima linie, astfel încât să le permită să</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Statele membre promovează activități periodice de formare a funcționarilor publici care sunt susceptibili de a intra în contact cu copii care sunt victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale, inclusiv a ofițerilor de poliție din prima linie, astfel încât să le permită să</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>identifice și să se ocupe de copiii care sunt victime și potențiale victime ale abuzului sexual sau ale exploataării sexuale.</p>	
<p>Articolul 24</p> <p><i>Programe sau măsuri de intervenție pe bază de voluntariat pe parcursul procedurilor penale sau după acestea</i></p> <p>(1) Fără a se aduce atingere programelor sau măsurilor de intervenție impuse de autoritățile judiciare competente în temeiul legislației naționale, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura punerea la dispoziție a unor programe sau măsuri de intervenție eficiente în vederea prevenirii și a limitării riscurilor de recidivă în ceea ce privește infracțiunile cu caracter sexual împotriva copiilor. Respectiv cele programe sau măsuri sunt accesibile în orice moment al procedurilor penale, în mediul carceral sau în afara acestuia, conform legislației naționale.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) Programele sau măsurile de intervenție menționate la alineatul (1) răspund nevoilor specifice de dezvoltare ale copiilor care săvârșesc infracțiuni sexuale.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele persoane pot avea acces la programele sau măsurile de intervenție menționate la alineatul (1):</p> <p>(a) persoanele care fac obiectul procedurilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în condiții care nu sunt nici în detrimentul și nici contrare dreptului la apărare sau cerințelor pentru un proces echitabil și imparțial, în special cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>(b) persoanele condamnate pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele menționate la alineatul (3) fac obiectul unei evaluări a pericolului pe care îl reprezintă și a posibilelor riscuri de recidivă în cazul oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în scopul identificării programelor sau măsurilor de intervenție adecvate.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele menționate la alineatul (3) cărora le-au fost propuse programele sau măsurile de intervenție în conformitate cu alineatul (4):</p> <p>(a) sunt pe deplin informate cu privire la motivele propunerii;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(b) consimt să participe la programe sau măsuri în deplină cunoștință de cauză;</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(c) pot să refuze și, în cazul persoanelor condamnate, le sunt aduse la cunoștință potențialele consecințe ale unui astfel de refuz.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Articolul 25</i></p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Măsuri împotriva paginilor de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă</i></p>	
<p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura eliminarea promptă a paginilor de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă găzduite pe teritoriul lor și pentru a depune eforturi pentru a obține eliminarea unor astfel de pagini găzduite în afara teritoriului lor.</p>	
<p>(2) Statele membre pot lua măsuri de blocare a</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>accesului utilizatorilor de Internet de pe teritoriile lor la paginile de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă. Aceste măsuri trebuie să fie instituite prin proceduri transparente și să ofere garanții corespuțătoare, în special pentru a asigura faptul că restricția se limitează la ceea ce este necesar și proporțional și că utilizatorii sunt informați asupra motivelor restricției. Aceste garanții includ, de asemenea, posibilitatea recurgerii la o cale de atac în instanță.</p>	
<p><i>Articolul 26</i></p> <p>Înlocuirea Deciziei-cadru 2004/68/JAI Decizia-cadru 2004/68/JAI se înlocuiește prin prezenta directivă, în ceea ce privește statele membre participante la adoptarea prezentei directive, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele pentru transpunerea deciziei-cadru în dreptul intern.</p> <p>În ceea ce privește statele membre participante la adoptarea prezentei directive, trimerile la Decizia-cadru 2004/68/JAI se interpretează ca trimeri la prezenta directivă.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p><i>Articolul 27</i></p> <p><i>Transpunere</i></p> <p>(1) Statele membre asigură punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 decembrie 2013.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

<p>(2) Statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul intern obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive.</p> <p>(3) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p>	
<p>Articolul 28 Raportare</p> <p>(1) Până la 18 decembrie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative. RO 17.12.2011 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/13</p> <p>(2) Până la 18 decembrie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a măsurilor menționate la articolul 25.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 29 Intrare în vigoare</p> <p>Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 30 Destinatari</p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>

DIRECTIVA 2012/13/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale

<p>DIRECTIVA 2012/13/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale</p> <p>Articolul 1 Obiectul Prezentă directivă instituie norme privind dreptul la informare al persoanelor suspectate sau acuzate cu privire la drepturile lor în cadrul procedurilor penale și la acuzarea care le este adusă. Aceasta stabilește, de asemenea, norme privind dreptul la informare al persoanelor vizate de un mandat european de arestare cu privire la drepturile lor.</p>	<p style="text-align: center;">Proiectul de OUG</p> <p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>Articolul 2 Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezentă directivă se aplică din momentul în care o persoană este informată de către autoritățile competente ale unui stat membru cu privire la faptul că este suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni, până în momentul finalizării procedurilor, prin aceasta înțelegându-se hotărârea definitivă în legătură cu întrebarea dacă persoana suspectată sau acuzată a comis infracțiunea, inclusiv, dacă este cazul, pronunțarea sentinței și soluționarea unei căi de atac.</p> <p>(2) În cazul în care dreptul unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o altă autoritate decât o instanță competentă în materie penală și aplicarea unei astfel de sancțiuni poate fi atacată în fața unei astfel de instanțe, prezenta directivă se aplică doar în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de atac.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>

<p>Articolul 3 Dreptul la informare cu privire la drepturi (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sunt informate prompt cu privire la cel puțin următoarele drepturi procedurale, astfel cum se aplică în dreptul intern, pentru a asigura posibilitatea exercitării efective a drepturilor respective: (a) dreptul de a fi asistat de un avocat; (b) orice drept la consiliere juridică gratuită și condițiile pentru obținerea unei astfel de consilieri; (c) dreptul de a fi informat cu privire la acuzare, în conformitate cu articolul 6; (d) dreptul la interpretare și traducere; (e) dreptul de a păstra tăcerea.</p> <p>(2) Statele membre garantează că informațiile puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) sunt furnizate oral sau în scris, într-un limbaj simplu și accesibil, ținând seama de orice nevoie specială a persoanelor suspectate vulnerabile sau acuzate vulnerabile.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>Articolul 4 Nota privind drepturile cu privire la arestare (1) Statele membre se asigură că persoanelor suspectate sau acuzate care sunt arestate sau reținute li se furnizează cu promptitudine o Notă scrisă privind drepturile. Persoanelor în cauză li se va oferi oportunitatea de a citi Nota privind drepturile și li se va permite să păstreze această notă pe toată perioada în care sunt private de libertate.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>

<p>(2) Pe lângă informațiile furnizate în conformitate cu articolul 3, Nota privind drepturile menționată la alineatul (1) din prezentul articol cuprinde informații cu privire la următoarele drepturi, astfel cum se aplică ele în conformitate cu dreptul intern:</p> <p>(a) dreptul de acces la materialele cauzei;</p> <p>(b) dreptul de a informa autoritățile consulare și o persoană;</p> <p>(c) dreptul de acces la asistență medicală de urgență; și</p> <p>(d) numărul maxim de ore sau de zile pentru care persoana suspectată sau acuzată poate fi privată de libertate înainte de a se ajunge în fața unei autorități judiciare.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(3) Nota privind drepturile cuprinde, de asemenea, informații de bază cu privire la orice posibilitate, în temeiul dreptului intern, de a contesta legalitatea arestării, de a obține o revizuire a detenției sau de a solicita eliberarea provizorie.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(4) Nota privind drepturile se redactează într-un limbaj simplu și accesibil. Un model orientativ de Notă privind drepturile este prevăzută în anexa I.</p>	<p>Art. III. în aplicarea art. 209 alin. (17), art. 218 alin. (4), respectiv art. 228 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și a Titlului III - "Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre" din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, organele judiciare prezintă suspectului, inculpatului sau persoanei condamnate o informare scrisă cu privire la drepturile acestuia pe parcursul procesului penal sau al procedurii de executare a mandatului european de arestare. Informarea se va face în limba română, în limba maternă sau într-o limbă pe care acesta o înțelege, după caz. (2) Cuprinsul în limba română al acestei informări va fi stabilit prin ordin comun al Ministrului Justiției, Ministrului Afacerilor Interne,</p>

	<p>Consiliului Superior al Magistraturii, Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>
<p>(5) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate primesc Nota privind drepturile scrisă în limba pe care o înțeleg. În cazul în care Nota privind drepturile nu este disponibilă în limba corespunzătoare, persoanele suspectate sau acuzate sunt informate pe cale verbală, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la drepturile de care beneficiază. Ulterior, persoanele respective trebuie să primească fără întârziere nejustificată Nota privind drepturile, într-o limbă pe care o înțeleg.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>Articolul 5 Nota privind drepturile în cadrul procedurii privind mandatul european de arestare (1) Statele membre se asigură că persoanelor care sunt arestate în scopul executării unui mandat european de arestare li se furnizează cu promptitudine o Notă privind drepturile corespunzătoare, cuprinzând informații despre drepturile lor în conformitate cu legislația de punere în aplicare a Deciziei-cadru 2002/584/JAI în statul membru de executare.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(2) Nota privind drepturile se redactează într-un limbaj simplu și accesibil. Un model orientativ de Notă privind drepturile este prevăzut în anexa II.</p>	<p>Art. III. În aplicarea art. 209 alin. (17), art. 218 alin. (4), respectiv art. 228 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și a Titlului III - "Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre" din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciara internațională in materie penală, organele judiciare prezintă suspectului, inculpatului sau</p>

	<p>persoanei condamnate o informare scrisă cu privire la drepturile acestuia pe parcursul procesului penal sau al procedurii de executare a mandatului european de arestare. Informarea se va face în limba română, în limba maternă sau într-o limbă pe care acesta o înțelege, după caz.</p> <p>(2) Cuprinsul în limba română al acestei informări va fi stabilit prin ordin comun al Ministrului Justiției, Ministrului Afacerilor Interne, Consiliului Superior al Magistraturii, Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>
<p>Articolul 6 Dreptul la informare cu privire la acuzare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate primesc informații cu privire la fapta penală de a cărei comitere acestea sunt suspectate sau acuzate. Informațiile respective se furnizează cu promptitudine și cu detaliile necesare pentru a se putea garanta caracterul echitabil al procedurilor și exercitarea efectivă a dreptului la apărare.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate care sunt arestate sau reținute sunt informate cu privire la motivele arestării sau reținerii, inclusiv cu privire la fapta penală de a cărei comitere sunt suspectate sau acuzate.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(3) Statele membre se asigură că, cel târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță, se oferă informații detaliate cu privire la acuzare, inclusiv natura și încadrarea juridică a infracțiunii, precum și forma de participare a persoanei acuzate.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(4) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sunt informate cu promptitudine cu privire la</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>

<p>orice modificare a informațiilor oferite în conformitate cu prezentul articol, acolo unde este necesar pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.</p>	
<p>Articolul 7 Dreptul de acces la materialele cauzei (1) Atunci când o persoană este arestată și reținută în orice etapă a procesului penal, statele membre se asigură că documentele referitoare la cauza specifică, aflate în posesia autorităților competente și care sunt esențiale pentru a contesta în mod efectiv, în conformitate cu dreptul intern, legalitatea arestării sau reținerii, sunt puse la dispoziția persoanelor arestate sau a avocaților acestora.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente acordă persoanelor suspectate sau învinuite sau avocaților acestora accesul cel puțin la toate mijloacele de probă aflate în posesia lor, indiferent dacă sunt în apărarea sau împotriva persoanelor suspectate sau acuzate, pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și pentru a pregăti apărarea.</p>	
<p>(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), accesul la materialele menționate la alineatul (2) se acordă în timp util pentru a permite exercitarea efectivă a drepturilor în materie de apărare și cel târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță. În cazul în care alte mijloace de probă intră în posesia autorităților competente, acestea acordă accesul la ele în timp util pentru a putea fi luate în considerare.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>(4) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), cu condiția ca aceasta să nu aducă prejudicii dreptului la un proces echitabil, accesul la anumite materiale poate fi refuzat, în cazul în care astfel de acces ar putea conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau dacă refuzul este strict necesar</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>

<p>pentru apărarea unui interes public important, ca de exemplu în cazurile în care accesul poate prejudicia o anchetă în curs sau poate afecta grav securitatea internă a statului membru în care se desfășoară procedurile penale. Statele membre se asigură că, în conformitate cu dispozițiile dreptului intern, decizia prin care se refuză accesul la anumite materiale în conformitate cu prezentul alineat este luată de o autoritate judiciară sau poate face, cel puțin, obiectul controlului judiciar.</p>	
<p>(5) Accesul, astfel cum este menționat în prezentul articol, se acordă în mod gratuit.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>Articolul 8 Verificare și remediere (1) Statele membre se asigură că se ține o evidență a tuturor informațiilor puse la dispoziția persoanelor suspectate sau acuzate în conformitate cu articolele 3-6, în conformitate cu procedura de țineră a evidențelor menționată în legislația statului membru respectiv.</p>	
<p>(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sau avocații acestora au dreptul să conteste, în conformitate cu procedurile din dreptul intern, posibila incapacitate sau refuzul autorităților competente de a furniza informații în conformitate cu prezenta directivă.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>
<p>Articolul 9 Formarea Fără a aduce atingere independenței judecătorești și diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită celor responsabili de formarea judecătorilor, a procurorilor, a poliției și a personalului judiciar implicat în proceduri penale să asigure formarea corespunzătoare a acestor persoane</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>

<p>cu privire la obiectivele prezentei directive.</p>	
<p>Articolul 10 Mentținerea nivelului de protecție Nicio dispoziție a prezentei directive nu se interpretează ca o limitare sau ca o derogare de la oricare dintre drepturile sau garanțiile procedurale care sunt asigurate în temeiul Cartei, în temeiul CEDO, în temeiul altor dispoziții relevante de drept internațional sau în temeiul dreptului intern al oricărui stat membru, care asigură un nivel mai ridicat de protecție.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.</p>